

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 20 Februarie, 1887.

Marța trecută s'au întrunit delegațiunile monarchiei noastre la Budapesta în sesiune estraordinară pentru a vota pe seama ministrului comun de război un credit estraordinar de 52 milioane pentru armată, și luarea de măsuri preventive, ca evenimentele, ce pot ușor urma, să nu ne afle nepregătiți. Împregiurarea, că aceste corporațiuni, chemate a vota suma aceasta pentru apărarea monarchiei s'au întrunit în sesiune estraordinară, ne impune datorința, să ne întrebăm, care este situațiunea europeană, și de unde se crede, că vine pericolul, contra căruia suntem siliți să recurgem la credite estraordinare în interesul monarchiei.

Signatura timpului prezente este nesigurantă, și confusie, desevârșită confusie, atât în pressă cât și în capul politicilor, cari dispun de liniștea și pacea popoarelor din Europa.

Numai cu vre-o câteva luni înainte de asta și-au ținut delegațiunile sesiunea ordinară. Pe atunci atmosfera mirosia tare a praf de pușcă. Orientul era în flacări, Bulgaria sbuciumată de violențele generalului Kaulbars și de revoluția internă, și Europa cu îngrijire privia în viitoriu. La 25 Octombrie anul trecut Maiestatea Sa împăratul și regele nostru deschide sărbătorește sesiunea ordinară a delegațiunilor, și cu privire la cestiunea orientală dice următoarele: *„Regretabilele încurcături din Bulgaria, cari s'au început în anul trecut cu returnarea guvernului în Filipopol, dau din nou prilegiu la serioase îngrijiri, cu toate că silințelor comune ale puterilor le-au succes a localisa mișcarea, și a deschide calea restabilirei stărilor de lucruri legale; cele mai recente evenimente din Sofia au provocat o nouă criză periculoasă, a cărei desvoltare, și după cum sperăm pacinică rezolvare chiar acum pretinde cea mai deplină atențiune a guvernului meu. Silințele aceleia sunt într'acolo îndreptate, ca la regularea definitivă a cestiunei bulgare, care trebuie să se întemple cu conlucrarea puterilor, să se creeze în principatul autonom o stare legală de lucruri, care fiind cont de dorințele admisibile ale bulgarilor, să corespundă atât tractatelor în vigoare, cât și intereselor europene. Raporturile escelente, în cari ne aflăm cu toate puterile, și asigurările intențiunilor pacinice pe cari le primim dela toate guvernele, ne fac să sperăm, că cu toată greutatea situațiunei din Orient, va succede să susținem binefacerile păcei, pe lângă scutirea intereselor austro-ungare și ale Europei.”*

FOIȚA.

Metropolitul Miron Romanul.*)

Fiecare timp își are fenomenele sale caracteristice, cu care în deoseb. istoricul trebuie să-și tragă seama. Dacă ne restringem a ține în vedere forma manifestațiunei în viața publică a românilor din Transilvania și Ungaria între anii 1860—1868, ni se obturde ca fenomen caracteristic al aceluia timp: desvoltarea și întărirea la poporul român a conștiinței de individualitate națională. Fie-care dintre fruntașii neamului românesc se simția pre sine în acel timp al curentului național de un gigante, care spriginesce cu umerii sei clădirea cea nouă a naționalității sale. Aceasta este perioada, în care păreții locuințelor românești se împodobesc cu portretele bărbaților, cari avuseră oare-care rol în viața publică românească. Acesta este timpul, în care celebritățile naționale se scot la iveală cu producerea biografiei lor și portretelor prin cunoscutul almanach de Iosif Vulcan. Însă și aci trebuie să observăm, că fie-care casă, fie-care familie avea în iconă pe sfinții

*) Reproducem această schiță biografică a Escelenției Sale Dlui arhiepiscop și metropolit Miron Romanul după „Gazeta Poporului” descrișă foarte bine și cu multă cunoștință de cauză. Red.

Din acest messagiu al monarchului a isvorit convingerea cetățenilor, că se va conserva pacea europeană, și ne vom continua pacinica lucrare a noastră, scutiți de multele neajunsuri împreunate cu peripețiile unui război înfricoșat.

În ședințele publice ale delegațiunilor ministrul de esterne a declarat, că monarchia dorește o Bulgarie independentă, și o eventuală ocupare a principatului cu trupe rusesci, va fi considerată de către monarchia austro-ungară de „casus belli.”

S'au votat atunci milioanele cerute, și noi am rămas cu convicțiunea, că cu jertfele de atunci s'a salvat pacea europeană.

Se convoacă acuma delegațiunile în sesiune estra-ordinară, și se cere din nou un credit de 52 milioane pentru armata comună.

Abia eri alaltă eri a votat parlamentul din Budapesta 7 milioane pentru gloate și cel din Viena 12 milioane tot spre acest scop.

Nu fără oare care temere se întrebă cetățeanul pacinic: ce s'a întemplat în sferile diplomației europene? Cunică lucruri mari, și schimbări importante între relațiunile dintre puteri s'au întemplat, despre aceasta nu mai incapa îndoială, căci altcum se aștepta sesiunea ordinară a delegațiunilor.

Cestiunea bulgară până acuma a fost tot în stadiul din Octombrie și Novembre, cu esceștiunea, că generalul Kaulbars a părăsit Sofia, și numai convoacă revoalte contra regenții.

Nu ne este ertat să perdem din vedere încordata situațiune dintre Germania și Francia, care se pare că a pus în febrilă mișcare întreaga Europă. Până când Alsatia și Lotoringia vor fi sub Germania, lăsând deschisă rana în corpul Francei, pacea europeană nu este asigurată. Și cestiunea orientală se pare, că nu se va deslega fără a incurca întreaga Europa în un crâncen război.

Și de și cetim provocări amenințătoare în pressa din Germania, la care provocări pressa francesă până acum a răspuns cu o moderațiune vrednică de admirat.

Și de și cetim diare autorizate ale guvernului din Petropole, că la un eventual război între Francia și Germania, Rusia și va concentra trupele la graniță, va ocupa întreg teritoriul mărginaș cu Germania. La acestea opiniunea publică face comentarul: Rusia împinge înainte pe Francia.

Și de și cetim despre o alianță, respective înirea unei alianțe între Austro Ungaria, Germania și Italia Sfârșitul acestei alianțe este, că la cas, când Francia ar ataca Germania Italia să intrevină în favorul acesteia din urmă, ear dacă Rusia va ataca

sei, la cari se închină, și alți sfinți, afară de cei favoriți, nu aveau loc în locuințele lor. Numai așa se poate explica împregiurarea, că portrete ca al metropolitului Șaguna și al altora nu au aflat loc în numitul almanach.

Să ne fie permis a arunca o întrebare, care pentru omul superficial poate se apară ca o enigmă, pe care însă cugătătorul mai profund o poate deslega fără mare greutate. De unde dintr'o dată apar pe orizontul național atâți luceaferi, apoi pentru ce dintr'o dată dispar acești luceaferi, și națiunea română încetează a mai produce celebrități din sinul său? Pentru ce și bărbații națiunei române puși mai înainte în spectru atât de luminat, dintr'o dată se arată mici și fără putere, întocmai ca Samson, când i s'a tăiat părul capului? Ca răspuns la aceasta ne servește cunoscutul adevăr, că „timpul și împregiurările fac pe oameni!”

Au fost și pentru români timpuri, cari în asemănare cu cele de astăzi se pot numi mai bune în toată privința. Atunci secerișul pentru lucrători era bogat, astăzi însă fructele ostenelelor duplicate rămân mai sterile și mai puțin mănoase.

Lumea este și rămâne ingrată, pe câtă vreme lucrurile oamenilor le judecă numai după rezultate, fără a trage în cumpănă toate împregiurările hotărâtoare. —

Având în vedere aceste considerațiuni, abia am afla timpul oportun a produce în fruntea foaiei noastre portretul Escelenției Sale, Înalt Preasânțitului Domn

monarchia Austro-Ungară, atunci Italia să păstreze neutralitate. La aceste sciri, care de care mai stranie, telegramele mai proaspete ne aduc scirea, că în Bulgaria a izbucnit din nou o revoluție internă, îndreptată contra regenții și a guvernului actual.

Stăm deci pe un vulcan, care de bună seamă trebuie să explodeze, numai cât nu scim, unde se va întempla esplosia, și când se va întempla.

Avem deci lipsă de bani pentru a fi gata la tot momentul, ca să ne apărăm patria.

Nu scim deci din ce parte va veni pericolul, aceea o scim, că trebuie să luăm măsuri, pentru ca evenimentele să nu ne afle nepregătiți.

Așa stăm astăzi, atâta scim până acuma, și din comunicatele diaristice nici nu vom ști mai multe, deoarece s'au făcut cele de lipsă, ca delegații în ședință publică să nu ceară deslușiri mai deaproape.

Pentru aceasta s'au convocat deci delegațiunile în sesiune estra-ordinară.

Revista politică.

Delegațiunile lucră fără cel mai mic sgomot, ministrii comuni se abțin dela ori-ce enunțațiuni de caracter politic, și dacă în decursul desbaterilor ici coala totuși sunt siliți să dea unele deslușiri, acestea le fac în tonul cel mai pacinic.

Creditul de 52½ milioane cerut de ministeriul comun se va vota fără lungi desbateri. Comisiunea budgetară a delegațiunei austriace a acceptat deja amândouă propunerile cuprinse în proiectul de credit.

Toată lumea politică aștepta cu nerăbdare să cunoască efectul, ce l-a produs în Francia rezultatul alegerilor din Germania și se aștepta la o comentare din partea pressei francese. Reserva însă ce și a impus o pressa francesă în tot decursul alegerilor pe lângă toate provocările pressei germane și a păstrat-o și după alegeri.

Și diarele din Berlin nu încetează nici acum a descrie situațiunea cu colorile cele mai negre, în ce privește relațiunile Germaniei față cu Francia, și cu deosebire l'presintă ca pe urdătorul tuturor rețelilor pe ministrul Boulanger.

Din scirile, ce au străbatut în publicitate până acum din opiniunea publică francesă, s'ar părea, că efectul produs e mulțămitoriu și se consideră ca semn de pace cel puțin deocamdată. Dar totodată se dă espresione și acelei temeri, ca nu cumva eventualul rezultat al alegerilor din Alsatia și Lot-

Miron Romanul, arhiepiscop al Transilvaniei și metropolit al românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania.

O facem totuși aceasta; o facem din multe alte considerațiuni; o facem, pentru că noi înainte de toate avem în persoana Escelenției Sale pe mai marele arhieru, care este chemat de providență, să binecuvinteze și să dea mângăere sufletească la milioane de români. Nu au ocaziune toți românilor gr. or. a vedea și cunoaște în persoană pe arhiepiscopul și metropolitul lor! Credem dară a face un plăcut serviciu publicului nostru, dacă în foaia noastră producem portretul Înalt Preasânțitului Miron Romanul, și-l însoțim de unele date din viața dânsului.

Escelenția Sa se află acum de 12 ani în scaunul de metropolit al românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania. Înalta pozițiune aduce cu sine, ca viața și activitatea sa să nu aparțină dânsului, ci poporului ortodocș român întreg.

Biografiile, ca părți din istoria unui popor, se scriu de regulă pentru acei bărbați, cari prin pozițiunea lor și prin lucrarea lor pot incurge mai mult la cursul și desvoltarea culturală a unui popor și fac parte din ea. Nu pentru a glorifica dară pe Escelenția Sa domnul metropolit Miron Romanul scriem acestea, ci pentru a face un mic serviciu istoriei drepte și nepărtinitoare. Anticipăm încă aci o trăsătură caracteristică a Escelenției Sale, când afirmăm despre dânsul, — încât îl cunoaștem — că nici

ringia să dea dlui Bismarck un bun preceast a lua măsuri, cari în cele din urmă să formeze un *casu belli*.

Cestiunea bulgară, care în timpul din urmă căduse încât-va din evidența politică, începe din nou a se presenta în formă acută. La Silistra a erupt rescoala în contra regenții, care ia dimensiuni tot mai mari, ceea ce e cu atât mai amenințator, cu cât în armată, regența nu mai poate avea deplină încredere, că va lupta cu deplină fidelitate pentru suprimarea rescoalei.

O telegramă din Roma anunță, că criza ministerială ar fi complanată, și noul ministeriu sub presiunea lui Saracco (interne) s'a constituit în modul următoriu: Robilant (esterne), Bertolè-Viale (răsboin), Sanithon (marină), Ellena (finanțe), Rudmi (lucrări publice), Cremona (instrucțiune), Pessina (justiție), Luzzatti (agricultură).

Planul dlui Bismarck.

(Urmare.)

Se sugrumă deci un mic și curajos popor în tața guvernurilor europene, cari asistau cu răceală la aceea ferocitate. Amar aveau dânsese să plătească în curând indiferența și complicitatea lor cu criminalii!

La acea epocă concepu dl Bismarck planul seu cel mare: acela de-a pune pe Prusia în capul Germaniei și pe Germania în capul lumii; plan, care până acum a reușit și e pe drum de a se realiza complectament.

Începutul era greu. Odată pe panta gloriei și ambițiunii Prusia nu se mai putea opri. Între ea și Austria discordia era inevitabilă. Fie-care simția, că Germania nu e destul de mare ca să le cuprindă pe amândouă. Una trebuia să cedeze locul alteia. Și aceasta nu se putea face, decât în urma unui resbel. Dl Bismarck o prevăduse, și de aceea căutase a se duce în vara anului 66 la Biarritz spre a vorbi cu Napoleon III și a se asigura de neutralitatea Franței. Lucrul nu era anevoios, căci Napoleon vedea cu bucurie resbelul și spera, că amândouă țerile se vor epuiza. Ba, moralmente, favorisă pe Prusia numai pentru că era mai slabă și cu mai puțini sorți de isbândă; își făcea apoi seocoteala, că în cazul, când proviziunea sa ar fi greșită, el totuși ar câștiga, căci s'ar scăpa de „mărăcinele venețian.“

Dl Bismarck înșelă atât de mult pe monarhul francez prin îndrăzneala limbajului seu, încât îl făcu să creadă în promisiunea alipirei Belgiei la Franța! Apoi dl Bismarck își asigurase deja alianța Italiei, care nu aspira decât la recăpătarea Veneției; Franța, care făcuse independența Italiei merse până acolo cu naivitatea, încât vădu un moment în Prusia aliata sa naturală!

S'a observat cu drept cuvânt, că calculul lui Napoleon III în această afacere reamintesece pe acel personajiu francez, anume Gribouille, care pentru a evita ploaia, s'a aruncat în apă! Rolul lui Gribouille îl jucă și împăratul francezilor: pentru a evita o stropitură italiană, se espuse a fi înecat de un torent german.

Austria fu bătută și isgonită din confederațiunea germană. Câte lacrimi și miserii costă acest rezultat, numai câmpul de bătaie și mai cu seamă Sadova o poate spune. Le-am arătat și noi cu o altă ocaziune în coloanele acestui ziar.

Când a sdorbit pe Danemarca, dl Bismarck scoase din peptul seu celebra formulă: „forța primează dreptul“; în urma Sadovei putea să salute pe prețiosul seu rege cu cuvintele: „Salve Imperator Germaniae.“

Drumul militarismului era făcut. Odată pe dânsul, nimeni nu mai putea opri pe Prusia. Dl Bismarck, mulțumit la culme, surișătoriu asculta pe aceia, cari îi spuneau,

asceaptă dela noi o atare gloriificare. Cât de puțin se poate atribui Escelenței Sale vre un fel de vanitate în această direcțiune, se poate și de acolo vedea, că nici cei mai de aproape ai sei nu posed dela Escelența Sa portretul, cu atât mai puțin se poate procura pentru casele preoților eparchiali un portret binemerit al Escelenței Sale, din cauză că nu există.

* * *

Voind a da la aceasta ocaziune unele date biografice despre metropolitul Miron Romanul, ne mărginim la următoarele:

Metropolitul Miron Romanul s'a născut la 23 August 1828 stil. vechiu în comuna românească Mezieș, situată în imediata apropiere de Beiuși, și a primit din botez numele Moise, care mai târziu la intrarea în cinul monachal s'a schimbat în Miron.

Părinții sei Georgiu și Ana, cei mai de frunte economi în comună, păstrând în comună lor un nimb patrician basat pe religiozitate și bun simț de ordine, precum îl aflăm la cele mai de frunte familii din poporul românesc ereditându-se dela tată la fiu, — sădără în tinărul Moise, fiul lor cel mai mare, aceleași trăsături caracteristice, cari aveau să formeze părți din viața lui sufletească; și mai presus de toate religiozitatea și tărie în credința strămoșească, cari aveau să l' ferească de multe tentațiuni în decursul studiilor sale în scoli de alte confesiuni. Aceasta a fost partea cea mai aleasă și basa în educațiunea fiitorului metropolit. Unde dară mai nimerit decât la pă-

că a intrat pe o cale periculoasă. În deșert deputații democrați au căutat să-l scoată atunci, prin voturile lor contra legii militare, de pe această cale, reamintindu-i la ce urmări finale aceleași cauze au condus pe Napoleon I. — Prusia era beată de fumul dela Sadova.

Nobila Germanie are bucățele dintr'ensă în Franța, Olanda, Elveția, Rusia. Cu timpul, bun e Ddieu, sabia germană va rectifica geografia Europei. Așa se gândia viitorul cancelariu de fer.

Germania bātu pe Danemarca cu ajutorul Austriei. Austria, care se făcuse complice Germaniei este bătută de aceasta la Sadova și isgonită din Germania. Franța, care a dat ajutorul seu moral Prusiei, și primi și dânsa, patru ani mai în urmă pedeapsa, pentru complicitatea ei.

Cel dintăiu care feliță pe regele Prusiei pentru succesul seu fu dl Benedetti, ambasadorul francez la Berlin. Dl Bismarck ținea să meargă până la Viena. Napoleon însă când vădu, că împăratul Austriei îi cedă Veneția, ca el să o treacă Italiei (nu putea s'o dea Italiei, fiind că o bătuse și pe mare și pe uscat), având astfel realizat programul seu din 59, făcu să se simță, că se opune și că simpatiile sale nu vor însoți pe prusieni la Viena. De atunci dl Bismarck se formaliză, și jură înaintea consciinței sale, că-și va răsbuna. Resbelul cu Franța fu proiectat. Făcea însă să se audă la orice ocaziune, și mai cu seamă la esposițiunea universală din 1867, în Paris, că un resbel între Franța și Prusia este o chimară, că numai atunci Prusia s'ar scula contra Franței, când aceasta ar veni s'o lovească cu patul puscii. Și toți profanii credeau în sinceritățile diplomației, mai cu seamă, că la acea mare sărbătoare internațională împăratul și împărăteasa francezilor au făcut suveranilor Prusiei o primire atât de cordială, cum singuri au declarat, că nu se așteptau să li se facă. Pe când se vorbea de minunile esposițiunii, în sgomotul muzicii și al păharelor, numai câțiva au audit acele espresive și de rău augur cuvinte, eșind din gura regelui Wilhelm. Sire — dișe dânsul lui Napoleon, care asculta din toate părțile cu o visibilă satisfacțiune elogiurile esposițiunii, — dar afară de arte, de comerț și de industrie mai e și alt eva pe lume! Ce? răspuse Napoleon. „Mai este și resbelul!“ ...

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Zărand, 14 Februarie, 1887. Dle Redactor! Cu sântul post au început zilele de penitență. Aceasta însă nu ne împedecă nimic a reaminti suvenirile din carnaval, buna-oară ca și cel ce ședând în jurul cuptoriului cald, cugetă la gerul de afară. Contrastele ni se revoacă ușor în memorie. Fiind în post — cu deosebire, când postesci postul adevărat ese la lumină carnavalul cu toate plăcerile sale.

Ca centre ale Zărandului au fost și sunt până în prezent Bradul și Baia de Criș. Aci este inteligență mai multă, și prin urmare aici este și vieța socială mai desvoltată, și dătătoare de ton. Cu timpul — Bradul va trebui să fie centrul — unicul centru — de vieță pentru Zărandeni pe toate terele. El va trebui să fie punctul, unde să convină toți bărbații de bine, cari se interesează de afacerile publice române.

În Brad s'au ținut done baluri — unul al casinei romano maghiare, și altul al gimnasiului din loc, pentru înmulțirea cabinetului natural. Nu a-și aminti de aceste baluri, dacă în ele nu s'ar oglinda raporturile dintre românii și maghiarii din acest țir-

rinții metropolitului Miron Romanul s'ar putea aplica cuvintele înțeleptului Sirach: „Domnul au mărit pe tată întru feciorii sei, și judecata mumei o au întărit întru fii!“ —

Încât pentru instrucțiune a fost de ajuns ca Moise Romanul să ajungă în școală pentru ca dela început și în tot decursul studiilor sale să descopere profesorilor sei talentele sale escelente. El a parcurs studiile gimnasiale la gimnasiul din Beiuși; de aci a mers la Oradea-Mare, unde a ascultat studiile filosofice, în tot locul escelând ca cel dintăiu între colegii sei.

După absolvirea studiilor filosofice în anul 1846 ascultă cursul teologic din Arad, în care timp s'a aplicat totdeodată ca practicant în cancelaria consistoriului diecesan.

Sub episcopul Aradului Gerasim Rațiu a intrat în anul 1849 în serviciul administrativ bisericesc, ca vice-notar și notar consistorial. Dânsul prin agerimea minții, prin diligență, prin praesa îndelungată a ajuns a fi, mai ales sub următorul episcop al Aradului, Procopiu Ivacicoviciu, un factor principal și aproape indispensabil în conducerea trebilor eparchiei Aradului. Sub dânsul s'a regulat arhivul și s'a introdus cea mai bună ordine în lucrurile cancelariei consistoriale.

La anul 1857 a intrat în statul monachal la mânăstirea Hodoș în eparchia Aradului. Cu puțin mai înainte de a se călugări fu denumit în același

nut. La balul casinei abia a fost numai o damă română, și încolo numai inteligența română — adevărați bărbații. — Și oare pentru-ce? Secsul frumos românesc — decâte-ori ea parte la petreceri maghiare, este tractat nu cu destulă considerațiune, ca să nu ție mai mult.

O altă cauză este șovinismul, ce se propagă ca un morb în societatea maghiară. Să amintesc numai că d. e. la balul casinei în ordinea de dans a figurat celebrul „csárdás“ numai de șapte ori. — Nu vreau să fac imputare arangierilor, voesc însă să constat, că asupra unui străin lucrul devine ridicol.

Nu tot astfel se întâmplă la balul gimnasiului — unde secsul frumos maghiar, și în genere tot publicul a fost prea mulțumit. Balul a reușit splendid, a fost bine reprezentată și împregiurimea. Am avut o noapte plăcută la 5 Faur — când s'a dat balul român; că-ci am putut conveni mai multe familii române din Baia de Criș, Ribița, Boița, Criscior, Mihăleni, etc. Costumul național începe a se lăți și pre aici. Mai multe dame se presentară în costum, și le ședea de minune bine. Venitul balului, după împregiurările noastre, este preste așteptare.

Ordinațiunile privitoare la ridicarea gloatelor, precum și conscrierea glotașilor dă mult de vorbă poporului de rând. „Earăși ne fac militari“ și țiece poporul, o să ne dea puscii la toți până la 42 ani.

Vrea împăratul să ne dea și noaue drepturi ca și maghiarilor. Va se țiecă poporul așteaptă totul dela împăratul, și aceasta credință l'face să se alipească cu atâta devotațiune de dinastie.

Vorbind de Zărand, trebuie să sulevez de nou cestiunea reînființării despărțământului Asociațiunii transilvane. Să țiece, că Bradul prin gimnasiul seu e un focalar de cultură pentru Zărand și aceasta e pur adevăr. Ei bine! dar despărțământul Asociațiunii doarme somnul cel de moarte de vre o patru ani? Sciun, că în fruntea despărțământului nu au stat oameni din corpul profesoral, și poate chiar pentru aceea despărțământul nu a avut vieță. Nu impoartă aci a spune, cine a fost președintele, cine secretariul? Ne doare însă, când vedem, că lucrului nu i se dă atențiunea cuvenită. Ar fi timpul ca cel puțin acum, când comitetul Asociațiunii transilvane au ușurat plățirea tacselor în rate, când cassariul s'a adresat la foștii membri ai Asociațiunii să se reînființeze despărțământul. Apelez la direcțiunea gimnasială și corpul profesoral, apelez la toți oamenii de bine, ce are Zărandul, ca să ne întrunim spre a arunca rușinea, ce zace asupra noastră.

Lupta, ce a început o kultur-egylet — trebuie să ne descepte și pre noi, și cu deosebire pre cei din comitatul Huniadoarei, deoarece în locul prim acest comitat este terenul de ofensivă al conlocuitorilor nostri maghiari.

Mult s'ar putea face, când în fiecare protopopiat s'ar înființa despărțăminte de ale Asociațiunii. Să ne o însemnăm bine că: Dobra, Iliia, Hațegul și împregiurimea, vor fi atacate cu furie de kultur-egyletul maghiar. — Întrebarea este, ce fac fruntașii tractelor? Ce fac protopresbiterii nostri, oamenii tineri, plini de vigoare?

Terenul de activitate este destul de vast. — Lipsa de bani în popor este mare, vitele, bucatele sunt eține preste măsură. Aci în Brad chilogramul de carne este 20—22 cruceri. Acum nu vin vite, nici bucate din România, și totuși produsele noastre sunt fără nici un preț. Dincontră, când

an de primul*) profesor la institutul teologic în Arad. Succesive primii apoi gradurile ierarchice de diacon (1857), de protodiacon (1858), de sincl (1862), de protosincl (1864). Ca profesor de teologie desvoltă o activitate însemnată, organizând institutul după rezerințele moderne, și componend mai multe studii ca manuscrite, ce s'au folosit timp îndelungat la acel institut.

În anul 1861 Miron Romanul, ca unul, ce se bucura de stima generală și popularitate în cercurile românesce, luă parte activă la mișcările naționale, și lui ca președinte ales al clubului național este de a se mulțumi, că partida națională românească la Arad în acel timp, ca nici când altă dată disciplinându-se și pășind solidar la alegeri, în municipiu și pentru dieta țerii, a ajuns a dispune de majoritatea alegătorilor în așa măsură, încât numai din deosebire considerațiuni a lăsat maghiarilor în întreg comitatul Aradului un singur deputat (pe Simonyi!) eară ceilalți au fost toți români. Prin acest fapt nu numai s'a inspirat românii în acest comitat încredere în sine, dară s'a documentat în mod palpabil și pentru timpurile următoare, că ce pot valoroșii români în acest comitat, numai dacă au virtutea a fi solidari și a nu fi divisați în partide.

(Va urma.)

*) Noi am aflat, că a fost numit de al doilea, lângă archimandritul de ađi Ieroteiu Beles.

era liberă intrarea bucatelor, aveau și ale noastre preț. Poporațiunea așteaptă ridicarea prețurilor dela reîncheierea convențiunii vamale cu România. Dintre meseriași deși avem puțini pe aici — vre o doi inși au trecut în România.

Diariul comitatului „Hunyad“ laudă mult vorbirea deputatului Petru Truția, adaugă însă o notiță, în carea dăce, că „deputatul Truția deja nu e alegător pre anul curent 1887.“ Atragem atențiunea deputatului nostru asupra acestei notițe, care a atins pre alegătorii sei în un mod foarte neplăcut și deprimătoriu. La tot cazul am dori să șcim, dacă este adevărat sau nu? Aceasta cu atât mai virtos, că șcim, că deputatul nostru are proprietate și în Cricău.

La revedere.

Esop.

Varietăți.

* (Convocare.) *Reuniunea femeilor române din Sibiu*, Duminecă în 6 Martie la 3 oare d. a. și va ține a XIII adunare generală a reuniunii în localul societății de lectură română (strada Cisnădiei Nr 7), la care, fiind la ordinea zilei alegerea comitetului pe un period de trei ani, e tare de dorit ca să participe toți p. t. membri.

* *Maiestatea Sa împăratul a sosit în capitala Ungariei cu trenul personal vienez, în 28 Faur n. Spre întâmpinarea împăratului a eșit la gară comitele suprem contele Stefan Szapáry, primarul suprem Carol Roth și căpitanul orașenesc Ioan de Török. Regele îi resalută în uniforma de husar. După ce părăsi regele cupeul se îndreptă mai întâiu spre contele Szapáry, cu care schimbă câteva vorbe. Îndată apoi întrebă pre primarul suprem, nu cumva îi amenințat orașul și de astă dată de ghiată. Primarul au dat Maj. Sale un răspuns liniscitor. După aceasta se sui în trăsură urmat de generalul adj. Popp și se duse la castelul reg. din Buda. În suita Maj. Sale se mai aflau adj. Freund, Resch, bar. Weigelsberg și Zurina. Înainte de prânz primi Maj. Sa pe ministru-president Coloman Tisza, pe ministrii; Trefort, Fabini, și Bedekovici, și pe comandantul de corp Pejacevici. După dispozițiunile de până acum se pare, că Maj. Sa va petrece în Budapesta cel puțin trei săptămâni, durerând relațiunile bune dintre monarhi mai multă vreme.*

* (Avis.) Ieri s'a aflat în parcul „Elisabeta“ o **cheie de poartă**, proprietariul o poate primi la redacțiunea „Telegrafului Roman.“

* (Cas de moarte.) Zelosul paroch gr. or. a Rimețului **Vasile Neagoe**, din Geoagiul superior a reposat în 18 Februarie v. 1887 în al 69 an al etății și în al 37 al preoții.

— **Raveca Ghiaja** născ. **Ilioviciu**, veduvă după Ioan Gheaja fost administrator protopresbiteral al tractului Paloșului. Sâmbătă 14/26 Februarie a. c. seara la 11 oare după un morb de 5 zile și-a dat nobilul seu suflet în mâinile creatorului în anul al 61 lea al vieții și al 15 al veduviei.

* Șovenismul la putere. După cum cetim în „Egyetértés“ alegătorii dlui Mocsáry din Halas, în urma epistolei, ce li o a adresat — și reproducă și din partea noastră — a adus un conclus, prin care se declară; că principiile dezvoltate de dl Mocsáry în ședința dietei din 15 Februarie nu le recunosc de ale lor, și le reproabă. Ansă la acest conclus — după cum se adresează către „Egyetértés“ le a dat chiar epistola dlui Mocsáry adresată către densusii. Apoi se mai poate susține, că sunt și oameni esempți de curentul bolnăvicios al șovenismului?

* (Convocare.) Onorații membrii ai „Societății de lectură a inteligenței române din Orestie și jur“ se convoacă pre calea aceasta la „Adunarea generală“ ce se va ține Duminecă în 27 Martie 1887 st. n. la 3 oare p. m. în localul societății.

Comitetul.

* (Spion rusesc?) Se vestese din comitatul Trei-scaunelor, că gendarmaria a pus mâna pe un spion rusesc, în Întorsura Buzeului; el trăia acolo dimpreună cu nevasta sa și a fost adus la Szepszi-Szent-György. Spionul avea pașus din Galiția și se dedea de un soldat rusesc abandonat. El părea a fi numai cu un braț. La cercetare se constată, că în adevăr avea amândouă mâinile. Se aflară la el mesurătoare, diferite desemnuri, bani românesci și rusesci, vorbia patru limbi.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Streinii despre noi.

(Încheiere.)

La 1883 au apărut „Poveștile Peleşului“. Aceste vor apărea în curând ungueresce în traducerea

domnului Gidófalvi Géza. Din bunăvoința domnului traducătoriu comunicăm la acest loc partea introdusă.

Peleşul.

Din Buceciul, care, vechiu de bătrân ce este, a vădut așa de multe, încât nici nu-i mai vine să se mire de nimic se avântă clocotind un pârâu de munte atât de sălbatic și de năvalnic, încât par'că în răsăfărea lui ar voi să cutriere lumea toată.

E un voinic minunat Peleş, cu pârul creț și cu adânci ochi albaștri, și e atât de voios și de tare, fiind că s'a născut în adâncimile unui munte urieș. Se dăce, că vine dintr'un lac năprasnic, care-i ascuns în fundul pământului și în care șed dițele apelor. Și dacă stai mult lângă Peleş, așa de mult, ca de stătuț ce stai, să uți lumea, auzi cu totul deslușit cântările ținelor.

Chiar se ivesce, din când în când, câte o dină, care, plutind pe o frunză mare și lată dealungul Peleşului la vale, alunecă din treaptă în treaptă peste cascadele apei și privește cu ochi voioși la lume. Dar nu poate să o vadă, decât acela, care s'a născut pe la toacă și n'a avut nici odata vr'un caget rău în sufletul lui.

Ele neteșesc cu degetele lor gingașe pletele crețe ale lui Peleş și vorbesc pe șoptite cu densusul despre leagănul lor cel ascuns în tăinițele munt-lui, apoi el le pune în față oglinzi mititele, ca să-și vadă chipurile trandafirii. Ear șoaptele lor sunt tainice, ca și când s'ar furișa prin frunziș adierea unui vânt domol.

Apoi — Peleş nici odată nu obosese, atât de mare este puterea și de grăbită călătoria. Darnic din fire, și reînoesce mereu valurile spumegate și nu se întrebă cât a dat și cât îi mai rămâne. Scie prea bine, că jos în adâncime, e lacul mare, care nu seacă nici odată, câtă vreme Buceciul nu se va fi prebușit și marea nu va fi acoperit Carpații. El, Peleş, nu scie de loc a socoti și nu dăce nici odată: „Nu vreau să me istovesc, ca nu cumva să rămân sêrac!“ O! nu, harnic și darnic își aruncă valurile prin lume la vale, ca oamenii și vietăți și ierburii să se răcorescă din ele.

Se năcășese cu toate acestea și el câte-odată, când primăvara nu vrea să sosească, ori toamna pleacă prea în pripă: atunci se face de tot galbên și se umflă în mânia lui așa de tare, încât rumpe și sfășie tot ce-i cade la îndemână. Ear crivățul ride de densusul, ori drept pedeapsă, îl biciuiesc și îi aruncă în drum copaci mari, ca să-l obosesc cu ei pe nerăbdătoriu copil cu pletele crețe și cu inima îndârjită.

Dar nici nu e cu puțință, să nu l'apuce necazul, când earna vine așa de ngrabă. Îi este un lucru nesuferit, când copacii își aruncă frunzele în el și trebuie să le poarte, acum neînsușite, pe acelea, cu care glumise toată vara; apoi îl supără și ghiată, cari-l strâmtorează și vrea să-l silească a tăce. Căci un păcat mare are Peleş: voiesce să stea, mereu să stea de vorbă, cu florile, cu copacii, cu paserile cu vânturile, chiar și cu muschii de pe petrele din albia lui, ba, în cele din urmă, și cu sine însuși, când nu mai e cine să-l asculte. Și care e omul, care ar voi să stea mereu cu sine însuși de vorbă? Fie cel mai cu minte, tot i-s'ar urî în curând, cum i se uresce de multe ori și celui mai bun al seu pretin, care s'a putut deprinde la răbdare față cu densusul.

Eară lui Peleş îi place prea mult, ca alții să se minuneze de poveștile lui, și nu ține de loc să păstreze tainele, ce i s'au încredințat, deși munții l'au mustrat adese-ori pentru limbuția lui, dăcându-i „babă bătrână“. Dar el și-a scuturat pârul creț și a aruncat o privire strengărească la codru ca și când ar voi să-i dăce: „Așa-i, că ție-ți place să me ascuți?“

Am stat ceasuri multe și îndelugate lângă el și am ascultat spusese lui, și câte-odată par'că vedeam vârful degetului vre-unei diine, ori piciorul trandafiriu, ori o pleată din pârul ei; și am auzit adese-ori cântări minunate: acum am să vi le povestesc toate.

Căci nu e taină ceea-ce Peleş a spus: o scie o mulțime de lume, o scie ferega și muschiul și floarea Nu-mă-nita și fagii și brazii, ear acelora, care n'o sciu, le-o spune vântul, ce scutură mereu frunzele până ce nu le spun toate, ca paserile să ducă vorba mai departe peste nouă mări și nouă țeri până acolo, unde nu mai sunt furtune, fiind că nu mai este nici aer. Fiind însă, că eu nu am aripi, nu pot purta poveștile departe în lume, ci trebuie să le spun, pentru-ca se mergeți și voi să-l vedeți pe Peleş.

Poate că el are să ve povestească mult mai multe, ca mie, iar acelora, cari n'au avut încă nici un cuget reu în sufletul lor, li se vor arăta și dițele.

Colecțiunea: *Poveștile Peleşului* descrie cu totul 12 povești în prosă frumoasă. Titlul lor e: „Peleşul“, „Vârful cu dor“, „Furnica“, „Peatra arsă“, „Jipii“, „Caraimanul“, „Pestera Ialomiței“, „Omul“, „Valea Cerbului“, „Cetatea Babei“, „Ceahlăul“, „Valea rea“.

Fiecare poveste este câte un pisc de deal din România, riu, vale, speluncă, sau cetate personificate. Ele sunt scrise în o limbă, pe care o înțelege păstoriu în munte și țeranul la șes. Poate însă să-i placă și omului erudit pentru ingemătoarea ei năvitate. Dacă ar fi permis se folosesc o asemănare, așa dăce, că acestea sunt urmașii moderni ai Metamorphoselor lui Ovidiu.

Predarea, care ție leagă atențiunea emulează cu cuprinsul legendelor de Tompa Mihály și Kisfaludy Sándor, și acestea numai prin frumsețea poesiei se ridică preste poveștile Peleşului. În narațiunea „Jipii“ Andreiu și Mircea se prefac în stâncă, Rolanda în riu de munte, și mama ei în muschiu. Oare nu ne aduce aminte această poveste de cazul lui Misenus, pe care cu atâta farmec îl descrie Virgil în cântarea a VI a Aeneidei, care cade în apa (Misenus) și prin aceasta dă numire muntelui.

Ceahlăul (pag. 179) se ocupă cu istoria Sphinxului, și adevă vedem urieșa lucrare a titanilor, cari incurcă Ossa preste Pelion, spre a putea da în Zeus, întocmai și Peatra arsă vorbese de Metamorphosă.

Aceasta lucrare a ei, privită numai ea, ne dovedesce originalitatea talentului ei poetic, și despre aceasta ne convingem, dacă considerăm simțemântul adânc, talmăcit prin ele, sau dacă considerăm simplitatea limbei și a stilului, cu care leagă atențiunea cetitorului, ori bunul gust, exprimat în toate cugătărilor. In entusiasmul seu melancolic uneori descinde de pe tron, se amestecă în șgomotul viiții de toate dițele, și simte cu poporul seu, pentru care scrie așa, că eruditul autor și poet român, B. Petriceicu Hașden în poesia: „Carmen Sylva“ fără măgulire a putut scrie:

„Când cetesci în reverie
Cugetările-i intime
De pe „vârful cel cu dor“
Unde totu-i poezie
Scăpărând din înălțime
Sufertință și amor,
Inima-ți duios suspină:
E femeia, nu-i regină.

In traducerea dlui Putnoky:

Ha álomképiben hallatja
Legbensöbön gondolatit:
Hogy „epedésnek hegycsúcsáról“
Hol minden tiszta költészet,
A magasbol leszálit közénk,
A szenvedés és szeretet;
Kebled részvéttel felsohajt:
Nem királyné hanem csak nő.

De unde a căpătat aceasta colecțiune numirea „Pevestile Peleşului“?

Cu ani înainte de aceasta, încă pe când era principe, regele Carol s'a decis a-și ridica un palat pompos în Sinaia la poalele Buceciului. Și cuvântul trup s'a făcut. Castelul pompos s'a zidit, și cu ceremonii splendide s'a făcut inaugurarea la anul 1883 în al 17 an al domniei regelui Carol, dându-i-se numele „Castelul Peleşului“. La poalele acestui castel de vară curge pârăușul Peleş, a cărui dină, Peleş, a spus reginei frumoasele legende. Aici și le a notat Carmen Sylva, ca atât locul, cât și pe povestitoriu să-l ridice de pe pământ în sfere ideale.

Dacă Olimpul a fost scump grecilor, și cu pietate vorbiau de el, ca de locuința țeilor lor, de bună seamă așa va deveni muntele Buceciu în ochii românilor atât de învrăjitoriu l'a scuit poeta-regină împopula cu dițele sale. Penelul poetic însă, și estinde trăsurile de pictor — după cum arată cuprinsul, și asupra altor munți și riuri, afară de muntele Buceciu. Prin lucrarea sa ea a arătat, că în cugătărilor poetice încă e regină. La serbările din Montepellier încă a câștigat coroană, care a fost înpletită din flori, și a căror diademă a fost din picături de rouă; aceasta însă e coroană, care nu se strică și nu se vestegește.

Activitatea Carmen Sylvei e multilaterală. Ea se ocupă cu literatura, scrie nemțesce, franțuzesce și românesce, se ocupă cu pictura și musica, cu toate acestea ea nu neglijă nici ceremonii curții, nu-și uită nici de sêraci, a cărora ea e mare binefăcătoare.

În literatura internațională nu mai puțin e renumită ca autor principesa Elena Ghica, care sub pseudonimul „Dora d'Istria“ a scris multe opuri literare.

Eată e femeia română, născută la Bucuresci din o veche familie de boieriu, scrie și vorbește în mai multe limbi Cunoasce nu numai limba francesă, englească, nemțesă, italiană, ci ea cunoasce și limba grecească veche și nouă, cea albană și și cea sanscrită.

Este membru la academia de știință și literatură, și la multe instituite de știință și literatură.

Ea a publicat lucruri de profundă erudițiune despre literatura poporală a albanilor și românilor, mai departe trei studii mai copioase în limba francesă: „Femeile în Asia“, „Femeile în Occident“, și „Femeile în Orient“. Preste acestea prin mai mulți articuli archeologici și etnografici și-a făcut cunoscut numele înaintea Europei.

În literatura română însă numai atâta stă însemnat despre ea, că e română. Cu lucrările sale ea a îmbogățit numai literatura francesă.

Principesa de origine română, care eșită din patria sa, scrie în limbă străină, fu recompensată prin princesa de origine germană, care a mers ca doamnă în România, și înmulțese produsele poetice ale noii sale patrii cu inspirațiunile sale poetice.

Atestatele oficial legitimate despre pilurile de Svitsera ale farmacistului R. Brandt. Cu toate, că adă nu se află familie, sat și cetate, unde se lipsească pilurile de Svitsera, și multe mii ca apostoli peregrini aprețiază bunătatea lor, totuși dl Brandt, intru cât i-a fost cu puțință, a efectuit în dițele din urmă, ca toate scrisorile de mulțumire să fie oficial legitimate și a dat atât autorităților cât și publicului garanță, că scrisorile de mulțumire, ce se publică în jurnale despre efectul pilurilor de Svitsera sunt veritabile. Nici un preparat n'a fost încă în stare a da atâtea dovezi despre bunătatea lui, și se poate încredința oricine d'acolo, că nu se află mai bun mijloc în contra în-cuierii împreună cu înțepirea șangelui, durere de cap, țiuiri etc. decât pilurile de Svitsera ale farmacistului R. Brandt, o scatură à 70 cr. se poate procura în farmacii.

Nr. 32. [1549] 1-3

CONCURS.

Se publică întru înțelesul lauda-tei ordinațiuni consistoriale din 18 No-embre 1886 Nr. 6028 B. pentru reintre-girea vacantei parohiei Sânger (Er-dő-szengel) cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“

Emolumentele sunt:

- 1. Casa parochială în stare bună, lângă ea o grădină de legumi și pomi frumoși în mărime de 1153 □ socotită în bani anuali 70 fl. — cr.
2. Canonica por-țiune 6 jugere arător și de cosit 90 fl. — cr.
3. Două cosituri de un juger, 1/2 juger de coasă de curând cumpărate 22 fl. 50 cr.
4. Dela 60 fami-lij cu filia Șarombere cu tot câte 1 1/2 merță de bucate 90 fl. — cr.
5. Dela 21 fami-lij câte o ți de lucru cu plugul à 2 fl. 42 fl. — cr.
6. Dela 39 fami-lij câte o ți de lucru cu palma à 30 cr. 23 fl. 40 cr.
7. Stolare preste an, botezuri, înmormen-tări, cununii și altele 44 fl. — cr.
8. Lemne de foc din pădurea bisericeii preste an 12 fl. — cr.

Suma 393 fl. 90 cr.

Doritorii de a ocupa aceasta pa-rochie au a-și așterne concursul lor instruate întru înțelesul regulamentului parochial, subsemnatului oficiu proto-presbiteral, fiind totodată îndatorați, sub timpul concursului, a se presenta în vreo Duminecă sau sârbătoare spre

a-și arăta hârnicia, pentru acest oficiu și a face cunoscința cu poporeni.

Murș-Oșorhei, 31 Ianuarie, 1887. Oficiul protopresbiteral greco-oriental în conțelegere cu comitetul parochial.

Parteniu Trombițaș de Bethlen, protopresbiter.

Nr. 378 [1547] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de în-vătători la școala comunală, cu limba de propunere română, din comuna Borgo-Tiha, cu care post e împre-unat un salariu anual da 300 fl, lo-cuința și grădină în natură, eventual în locul acestora 160 fl. — se escrie concurs.

Concurenții să-și aștearnă la sub-scrisul suplicile lor, scrise cu mâna proprie în limba maghiară și română și instruite cu atestat de botez, de calificațiune, medical, de serviciu și despre cunoscințele limbistice, pe calea a inspectoratelor regesci de școale competent, până la 15 Aprilie, 1887. Bistrița, 28 Februarie, 1887.

Iuliu Havas, insp. reg. de școale al comit. Bistrița-Năsăud.

Nr. 402 [1546] 1-3

EDICT.

Maria Apolzan gr. or. din Oca-superioară, care din 1879, și-a pără-sit cu necredință pe legiuitul ei bâr-bat George Pop-Preda gr. cat. din Brad, prin aceasta se citează, ca în termen de 6 luni dela prima publi-care a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului, căci la din con-tră cererea de divorț a bărbatului ei se va pertracta și decide pe temeiul pribegerei ei.

Sibiiu, 19 Faur, 1887. Scaunul protopresbiteral gr. or. al Sibiiului, ca for de I. instanță.

Simion Popescu, protopresbiter.

Nr. 370/1887 [1548] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de înv-țătoriu la școala comunală, cu limba de propunere română, Maier (Majer) cu care post e împreunat un salariu anual de 300 fl locuință și grădină în natură, eventual în locul acestora 100 fl. — se escrie concurs.

Concurenții să-și aștearnă la sub-scrisul suplicile lor, scrise cu mâna proprie în limba maghiară și română și instruite cu atestat de botez, de calificațiune, medical, de serviciu și des-pre cunoscințele limbistice, pe calea inspectoratelor regesci de școale com-petent până la 15 Aprilie a. c.

Bistrița, 28 Februarie, 1887. Iuliu Havas, insp. reg. de școale al comit. Bistrița-Năsăud

Nr. 340 [1545] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de ca-pelan lângă bētrānul și neputinciosul paroch din Riu-Sadului Maniu Ve-stemian se escrie acuma a treia oară concurs, după-ce la concursul publicat în două rinduri n'a concurat nimenea.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din venitele pa-orchiale computate preste tot în sumă de 363 fl. 92 cr.

Reflectanții să-și prezenteze sub-semnatului petițiunile în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs, și să se prezenteze în biserica parochială din Riu-Sadului în vreo duminecă sau sârbătoare.

În conțelegere cu comitetul pa-rochial din Riu Sadului. Sibiiu, 6 Faur, 1887.

Simion Popescu, protopresbiter.

Nr. 219 [1543] 2-3

EDICT.

Ioan I. Ceposu gr. or. din Moe-ciul inferior, carele mai bine de 10 ani a părăsit cu necredință pe legiu-ita sa soție Ecaterina Runcean gr. or din Moeciul inferior, fără a se scđ ubicațiunea lui și dacă mai trăiesce; prin aceasta se citează în termen de un an și o ți dela datul de față să se prezenteze înaintea subscrisului oficiu, căci la din contră cererea de divorțiu a soției sale se va pertracta și în absența lui.

Zernesci, în 29 Ianuarie, 1887. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Bra-nului.

Traian Mețian, protopresbiter.

Câștig sigur!

Persoane solide din ori-care strat al societății, cari voiesc să se ocupe cu vânzarea de losuri de stat și premii, prescrie prin lege, plătind conform articolului de lege XXXI din 1883 în rate, — pot să fie aplicați prin noi ori unde, pe lângă nisce condițiuni foarte bune. Cu oare-care sîrguință poți dobândi fără capital și risico dela 100 până la 300 fl. la lună.

Ofertele scrise în limba germană, provădute cu indigitarea ocupațiunei prezente sunt a se adresa la

Hauptstädtische - Wechselstube - Gesellschaft. Adler & Cie, Budapesta.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobere 1886.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copșa mică-Sibiiu, Sibiiu-Copșa mică, Cucerdea-Oșorhei-Reghinul-săs, Reghinul-săs-Oșorhei-Cucerdea, Simeria (Piski)-Petroșeni, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Uniedoara-Simeria (Piski), Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș.

Nota: Numerele cele grase înseamnă oarele de noapte.